

Reactie Hestia Internetconsultatie: wetswijziging niet-indexeren maximum uurprijs voor de kinderopvangtoeslag in 2026

Prioriteit van Hestia Kinderopvang ligt bij het investeren in kwaliteit, de pedagogiek, de inrichting van de groepen voor kinderen, de professionalisering van medewerkers en het bijdragen aan maatschappelijke projecten. Dit kortzichtige voorstel heeft een negatief effect op drie belangrijke groepen in onze samenleving: de kinderen, de pedagogisch professionals die kinderen in hun jongste jaren begeleiden in hun ontwikkeling en opvoeding en de ouders. Het is schaamteloos dat de overheid drie van zulke cruciale groepen overweegt te benadelen.

Door de streng genormeerde wetgeving en het continue personeelstekort is er geen ruimte voor structurele kostenbesparingen. Het merendeel van de prijs bestaat uit personeelskosten. In deze krappe markt, maar ook door het belangrijke werk dat onze pedagogisch professionals uitvoeren, is het essentieel dat zij goed worden beloond. Daarvoor is nodig dat de uurprijs meegroeit met de CAO-ontwikkelingen en met de inflatie.

Dit betekent dat organisaties niet de ruimte hebben om op zoek te gaan naar kostenbesparingen om een stijging van de tarieven te voorkomen. Het risico is groot dat dit leidt tot vermindering van investeringen in bovengenoemde kwaliteit.

Dan betreft het ook nog eens de huishoudens met een laag inkomen die nu al recht hebben op het maximale vergoedingspercentage van 96% in de kinderopvangtoeslag, en straks in 2026 verhoudingsgewijs netto meer kwijt zijn. Voor de laagste inkomens kan een paar tientjes per maand extra al een reden zijn een kind van de opvang af te halen.

Terwijl wij juist weten hoe essentieel het voor de ontwikkeling van kinderen is om naar de kinderopvang toe te kunnen. Ongeacht waar je wieg staat. Ouders, en zeker ouders die nog niet bekend zijn met ons kinderopvangstelsel, zullen bij een onbetrouwbaar financieringsbeleid en te hoge kosten proberen te voorkomen om gebruik te maken van de kinderopvang. Met alle gevolgen voor de kinderen en de arbeidsmarkt van dien. Er wordt niet naar het bredere perspectief gekeken, waarbij kinderen erbij gebaat zijn om van jongs af aan begeleid te worden in de ontwikkeling door professionals. Waarbij vroegsignalering van problematiek in gezin of bij kind cruciaal is bij het ontlasten van het onderwijs en de jeugdzorg.

De kansenongelijkheid onder kinderen in Nederland wordt met deze maatregel vergroot. De kansenongelijkheid onder vrouwen wordt hierdoor ook vergroot. Uit onderzoek blijkt nog steeds dat in Nederland doorgaans de vrouw minder gaat werken, indien kinderopvang te duur is voor het gezin.

In 2023 vond een extra indexatie plaats. Over een lange periode is de indexatie onvoldoende geweest. Hierdoor is het verschil tussen tarieven en de maximum uurprijs in het verleden steeds groter geworden. De extra indexatie heeft dat deels hersteld. Door dit voorstel wordt de maximum uurprijs opnieuw nog minder realistisch dan het al was.

De overheid heeft uitgesproken nóg meer te willen inzetten op de kwaliteit van de kinderopvang, meer toezicht, meer veiligheid en het verder professionaliseren van medewerkers. Dit o.a. naar aanleiding van een aantal (levensbedreigende) incidenten, maar ook omdat steeds luider de noodzaak van kwalitatief goede kinderopvang voor ieder kind klinkt. Om kinderopvang veiliger te

maken is er ruimte nodig voor training en coaching van de medewerkers. Wat we zien in de sector is dat er een steeds grotere vraag ontstaat binnen de kinderopvang (naast reguliere opvang) naar specialistische kennis voor kinderen met een extra zorg behoefte. De gesubsidieerde instanties die deze specialistische zorg aanbieden kampen ook met de personeelskrapte en hebben ernstig lange wachtlijsten. De kinderopvang krijgt vaak te horen dat deze kinderen op locatie zelf begeleid moeten worden; inclusieve kinderopvang voor kinderen met een extra begeleidingsbehoefte is de tendens. Dit betekent dat het personeel goed moet worden opgeleid (dat kost geld) en dat zij worden belast met een hogere werkdruk (risico op hogere uitval en onrust wat de ontwikkeling en veiligheid van de kinderen geen goed doet). Ook hier zijn de gezinnen met lagere inkomens de dupe, want voor hogere inkomens in private specialistische zorg beschikbaar, indien een kinderopvang dat niet zou kunnen bieden. Opnieuw vergroot dit de kansenongelijkheid.

De bezuinigingen druisen volledig in tegen de strijd om dit standpunt waar te maken. Hiermee worden (tijds)investeringen van het éigen Ministerie van de afgelopen jaren niet ondersteund. En de enorme krachtinspanningen van de gehele sector om al deze continue wetswijzigingen en aanpassingen en wensen vanuit het Rijk maar continue mogelijk te maken in de praktijk. Er wordt een gigantische flexibiliteit en veerkracht gevraagd van een sector die al decennialang overbelast is.